

Nanebevstoupení Páně

Biblické texty

Protože máme mocného velekněze, který vstoupil až před Boží tvář, Ježíše, Syna Božího, držíme se toho, co vyznáváme. Nemáme přece velekněze, kterému by byly cizí naše slabosti; vždyť na sobě zakusil všechna pokušení jako my, ale nedopustil se hříchu. Přístupme tedy směle k trůnu milosti, abychom došli milosrdenství a našli milost a pomoc v pravý čas. (Žid 4,14-16)

+

Kristus ...vešel do samého nebe, aby se za nás postavil před Boží tvář. (Žid 9,24)

+

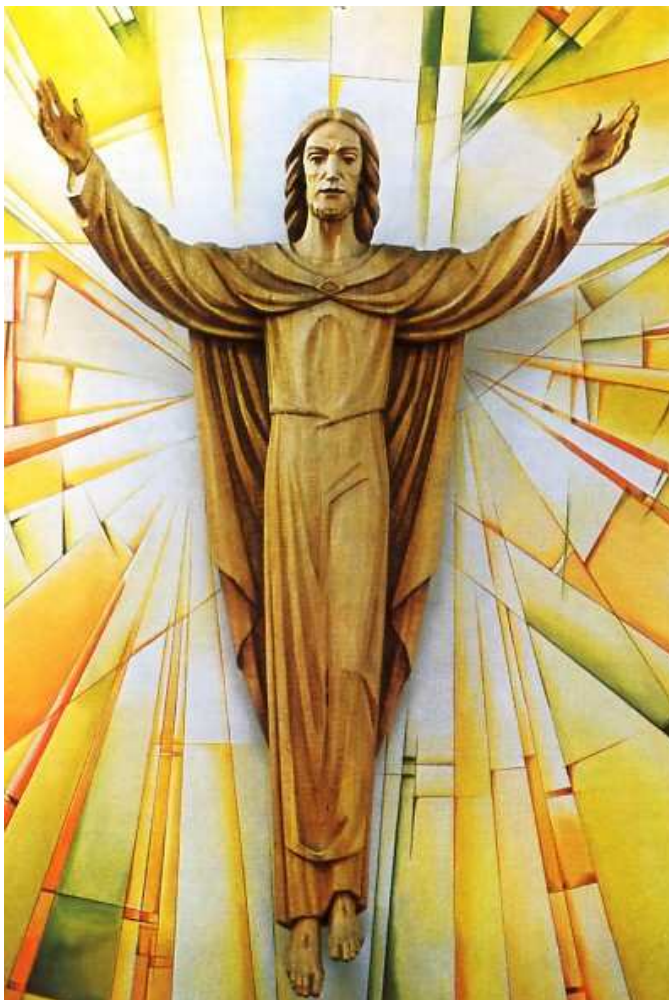
Říkám vám však pravdu: Prospěje vám, abych odešel. Když neodejdu, Přímluvce k vám nepřijde. Odejdu-li, pošlu ho k vám. (Jan 16,7)

+

Bratři, nekonečně milosrdný Bůh nás miloval svou velikou láskou, a když jsme byli mrtví pro své hříchy, přivedl nás k životu zároveň s Kristem. Za to, že jste zachráněni, máte co děkovat Boží dobrotě. Když vzkřísil Krista Ježíše, vzkřísil zároveň s ním i nás, a když vykázal jemu místo v nebi, vykázal je zároveň i nám, protože jsme s ním spojeni. Té zachrany docházíte z Boží dobroty skrze víru. Není to vaší zásluhou, je to Boží dar! Dostáváte ho ne pro skutky, aby se nikdo nemohl chlubit. Jsme přece jeho dílo, stvoření v Kristu Ježíši k dobrým skutkům. Bůh je předem připravil, abychom je pak uskutečňovali ve svém životě. (Ef 2,4-10)

Citáty z Katechismu katolické církve

659 - Poslední Ježíšovo zjevení končí nezvratným /definitivním/ vstupem jeho lidství do božské slávy, symbolizované oblakem a nebem, kde od té doby sedí po Boží pravici.

661 - Nanebevstoupení zůstává úzce spojeno se sestoupením z nebe, které se uskutečnilo vtělením. Pouze ten, který "vyšel od Otce", se může k Otci navrátit: Kristus. "Nikdo nevystoupil do nebe, kromě toho, který sestoupil z nebe, totiž Syn člověka" (Jan 3,13). Lidstvo ponechané svým přirozeným silám nemá přístup do "Otcova domu" (Jan 14,2), do Božího života a jeho blaženosti. Jedině Kristus mohl otevřít člověku tento přístup, "aby nám dal naději, že i my, jeho údy, budeme spojeni v téže slávě tam, kam nás předešel on, jako naše Hlava a jako Prvorozený.

662 - Ježíš Kristus, jediný kněz nové a věčné smlouvy, "nevešel do svatyně, zbudované lidskýma rukama,... ale do samého nebe, aby se teď staral o naše záležitosti u Boha" (Žid 9,24).

665 - Kristovo nanebevstoupení označuje definitivní vstup Ježíšova lidství do Boží nebeské sféry, odkud znovu přijde, ale která jej zatím ukrývá před zraky lidí.

666 - Ježíš Kristus, hlava církve, vstupuje před námi do slavného království Otce, abychom my, údy jeho Těla, žili v naději, že jednou s ním budeme na věky.

697 - Oblak a světlo. Tyto dva symboly jsou při projevech Ducha svatého neoddělitelné. Již při Božích zjeveních ve Starém zákoně zjevuje oblak - někdy temný,

jindy zářivý - živého Boha a spasitele, zahluje přesaznost jeho slávy: Mojžíšovi na hoře Sinaj,³⁰ ve stanu Setkání,³¹ a během putování pouští;³² Šalomounovi při posvěcení chrámu.³³ Tyto předobrazy naplňuje Kristus v Duchu svatém. Ten totiž "sestupuje na Pannu Marii a zastíní ji", aby počala a porodila Ježíše.³⁴ Na hoře Proměnění on přichází v oblaku, který zahalí Ježíše, Mojžíše a Eliáše, Petra, Jakuba a Jana, a "z oblaku" se ozývá hlas, který říká: "To je můj vyvolený Syn, toho poslouchejte" (Lk 9,34-35). Konečně tentýž oblak zastře Ježíše pohledu učedníků v den nanebevstoupení³⁵ a oblak ho zjeví jako Syna člověka v jeho slávě v den jeho příchodu.